

دانشگاه تربیت معلم

دانشکده علوم - گروه زیست شناسی

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد سلولی-تکوینی جانوری

عنوان

بررسی اثر زهر زنبور عسل و کمپلکس جدید پالادیوم بر رده سلولی
سرطانی لوکمی لنفوبلاستی حاد انسانی سلول T (MOLT-4)

استاد راهنما

دکتر محمد نبیونی

اساتید مشاور

دکتر کاظم پریور

دکتر عادلہ دیو سالار

دانشجو

زهرا صفایی نژاد

مهر ماه ۱۳۹۰

اثری است کوچک، خیلی کوچک و شاید هیچ!

اما به رسم ادب تقدیم می‌کنم به:

پدر و مادر مهربانم، فرشتگانی که سرگردانی و ترس در پناہشان به شجاعت می‌گیراید.

و

خواهر و برادر عزیزم که محبت‌ها و تشویق‌هایشان راهگشا است.

پاس نامہ

بار الہی اعتراف می کنم کہ نہ زبان شکر تو را دارم و نہ توان شکر از بندگان تو، اما بر خود واجب می دانم تا حد توان و بازبانی
قاصر از زحمات تمام کسانی کہ به یاری بندہ حقیر شتافتند، پاس گزار می نمایم:

نهایت پاس و قدر دانی خود را نثار استاد فرزانه جناب آقای دکتر محمد نبونی می نمایم کہ با حوصلہ ای بی نظیر و رافتی فراوان سخت-
کوشی و پشتکار عمل در کار را بہ من آموخت.

از استاد دکتر افتخار جناب آقای دکتر کاظم پیور کہ این پایان نامہ بہانہ ای شد تا حقیر بہ اندازہ وسع خویش از علم ایشان بہرہ مند گردم
صمیمانہ سپاس گزارم.

از استاد محترم سرکار خانم دکتر عادلہ دیو سالار کہ بدون ہدایت و سخاوت علمی ایشان امکان تکمیل این پژوهش میسر نمی گردید،
کمال شکر و قدر دانی را دارم.

از اساتید گرامی جناب آقای دکتر بہمن زینلی و سرکار خانم ہامحنی کوچہ صفہانی کہ با قبول زحمت داور ہی این پایان نامہ، ما را از
نقطہ نظرات ارزشمند خویش بہرہ مند ساختند، شکر می نمایم.

از سرکار خانم دکتر شهربانو عریان مدیر محترم گروه زیست‌شناسی و جناب آقای دکتر فرخ قهرمان نژاد نماینده محترم تحصیلات تکمیلی پاسکوزارم.

از جناب آقای دکتر ایمانی بهت تانین زهر زنبور عسل و از جناب آقای دکتر منصور می‌ترشیزی بهت طراحی و سنتر کمپلکس پالادیوم مورد استفاده در این پژوهش تشکر می‌نمایم.

از دوست عزیز و همیشگی ام سرکار خانم عاطفه بهت به پاس عاطفه سرشارش که در طول دوران کارشناسی و کارشناسی ارشد از من دریغ نمود بی‌نیات پاسکوزارم.

از دوستان مهربان و صمیمی ام خانمهایه رمضانیه و زهر انظری که در تمامی مراحل کار و سوزن‌میرایی نمودند بی‌نیات پاسکوزارم.

از تمامی دوستان عزیز می‌گویم که در طول این دوران مشوق و یاریگر بنده بودند: خانم هایلا مخلوچی، سارا میرسپاسی، صدیقه ناصری، خدیجه بهره‌بر، زهرا قراری، زهره زارع، محدثه محمدی، مریم رحیمی، سمیه ابراهیمی، الهه اینی، الهام اینی و آقای جواد رسولی کمال تشکر و قدردانی را دارم.

در پایان از خانواده عزیزم بالانص پدر و مادر مهربانم صمیمانه پاسکوزاری می‌نمایم و این پایان نامه را به عنوان برگ سبزی پیشکش وجود سبزشان می‌نمایم.

چکیده

زهر زنبور (Bee venom = BV) ترکیبی است که بصورت سنتی برای تسکین درد و درمان بیماری‌های التهابی مزمن مانند آرتریت روماتوئیدها مورد استفاده بوده است. مطالعات اخیر تأثیر بالقوه زهر زنبور را در درمان سرطان اثبات می‌کنند. ملیتین و فسفولیپاز A2 دو جزء اصلی زهر زنبور می‌باشند که از بین این دو ملیتین بعنوان جز اصلی فعال زهر زنبور برای القاء آپوپتوز و دارا بودن اثرات ضد توموری شناخته شده است. از طرف دیگر یک مشکل اساسی که در مورد سیس پلاتین و مشتقات آن وجود دارد عوارض جانبی آنها بر روی کلیه‌ها است. این در صورتی است که این ترکیبات همچنان به عنوان عوامل ضد توموری کاربرد دارند. به علت تشابه شیمی فضایی پالادیوم به پلاتین، امروزه بسیاری از محققین در حال طراحی و ساخت کمپلکس‌های پالادیومی جدید و بررسی خواص ضدتوموری آنها می‌باشند تا با دارا بودن بیشترین خاصیت ضدتوموری دارای حداقل میزان سمیت باشند. لذا هدف از این پژوهش بررسی اثرات ضدتوموری زهر زنبور عسل و کمپلکس پالادیوم بای پریدین دای تیو کربامات نیترات به صورت جداگانه و توأم بر روی رده سلولی MOLT-4 می‌باشد. با این هدف سلولهای MOLT-4 در محیط RPMI-1640 همراه با ۱۰٪ FBS، ۱۰۰unit/ml پنی سیلین و ۱۰۰mg/ml استرپتومایسین کشت شدند. در ادامه سلولها با زهر زنبور و کمپلکس پالادیوم به صورت جداگانه و توأم به مدت ۲۴ و ۴۸ ساعت تیمار شدند. پس از طی مدت زمان مورد نظر، آنالیز مورفولوژی سلولها با استفاده از میکروسکوپ معکوس، درصد بقاء سلولها توسط آزمون MTT و نوع مرگ سلولی القاء شده توسط این ترکیبات توسط آنتی‌بادی انکسین ۷ و به روش فلوسیتومتری مورد مطالعه قرار گرفت و سپس میزان بیان کاسپاز ۳ با استفاده از کیت کاسپاز ۳ به روش رنگ سنجی بررسی شد. بر اساس نتایج حاصل از تست MTT میزان CC_{50} زهر زنبور پس از طی ۲۴ و ۴۸ ساعت به ترتیب ۶/۳ و ۰/۶ $\mu\text{g/ml}$ و میزان CC_{50} کمپلکس پالادیوم پس از طی ۲۴ و ۴۸ ساعت به ترتیب ۱/۷ و ۰/۸ μM بود. آنالیز مورفولوژیکی و نتایج حاصل از آنتی‌بادی انکسین ۷ نشان داد که مرگ القاء شده توسط زهر

زنبور و کمپلکس پالادیوم اساساً از نوع آپوپتوز می‌باشد. مسیر آپوپتوتیک فعال شده با کمپلکس پالادیوم و ترکیب این کمپلکس با زهر زنبور وابسته به کاسپاز ۳ بود در صورتی که زهر زنبور در الگوی غیر وابسته به کاسپاز ۳ موجب القاء آپوپتوز گردید. بر اساس یافته‌های حاصل از این مطالعه زهر زنبور و کمپلکس پالادیوم قادر به القاء آپوپتوز در یک الگوی وابسته به دوز و زمان در این سلولها می‌باشند و اثرات سیتوتوکسیک این ترکیبات در حضور یکدیگر تقویت می‌گردد. در پایان این گونه نتیجه‌گیری شد که زهر زنبور و کمپلکس پالادیوم دارای اثرات ضدتوموری چشمگیری به صورت جداگانه و توأم می‌باشند و با انجام مطالعات بیشتر می‌توانند بعنوان ترکیبات ضدتوموری کارآمدی مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی: زهر زنبور عسل، کمپلکس پالادیوم، آپوپتوز، رده سلولی MOLT-4.

فهرست مطالب

فصل اول: مقدمه

۱-۱ سرطان	۱۳
۱-۱-۱ لوکمی لنفوبلاستی حاد سلول T (T-ALL)	۱۳
۲-۱ مراحل بلوغ سلولهای T	۱۵
۳-۱ سیگنالینگ نرمال Notch	۱۷
۱-۳-۱ نقش سیگنالینگ Notch در مسیر تکوین لنفوسیت T	۱۹
۲-۳-۱ Notch-1 و T-ALL	۲۰
۴-۱ رده سلولی MOLT-4	۲۱
۵-۱ مرگ سلولی	۲۲
۱-۵-۱ نکروز	۲۲
۲-۵-۱ اتوفازی	۲۳
۳-۵-۱ آپوپتوز	۲۵
۱-۳-۵-۱ تاریخچه آپوپتوز	۲۵
۲-۳-۵-۱ ویژگی‌های اصلی سلول آپوپتوزی	۲۶
۱-۲-۳-۵-۱ تغییرات مورفولوژیکی	۲۶
۲-۲-۳-۵-۱ تجزیه پروتئینها	۲۷
۳-۲-۳-۵-۱ تجزیه DNA	۲۸
۳-۳-۵-۱ عوامل مهم دخیل در آپوپتوز	۲۸
۱-۳-۳-۵-۱ کاسپازها	۲۸
۲-۳-۳-۵-۱ اعضای خانواده Bcl-2	۳۰
۳-۳-۳-۵-۱ ژن سرکوبگر تومور P53	۳۲
۴-۳-۵-۱ مسیرهای مرگ سلولی آپوپتوزی	۳۳

- ۳۳ ۱-۴-۳-۵-۱ مسیر خارجی یا آپوپتوز القاء شده توسط گیرنده های مرگ
- ۳۴ ۲-۴-۳-۵-۱ مسیر داخلی یا مسیر میتوکندریایی آپوپتوز
- ۳۶ ۵-۳-۵-۱ کنترل اندامکی آپوپتوز
- ۳۷ ۱-۵-۳-۵-۱ شبکه اندوپلاسمی
- ۳۸ ۲-۵-۳-۵-۱ لیزوزم
- ۳۹ ۶-۱ درمان سرطان
- ۳۹ ۷-۱ آپوپتوز و شیمی درمانی
- ۴۰ ۸-۱ زهر زنبور عسل
- ۴۰ ۱-۸-۱ ترکیبات موجود در زهر زنبور
- ۴۲ ۲-۸-۱ خواص درمانی زهر زنبور
- ۴۲ ۹-۱ داروهای ضد سرطان حاوی فلز (متالو داروها)
- ۴۳ ۱-۹-۱ کشف خواص ضد توموری کمپلکس های پلاتین
- ۴۳ ۲-۹-۱ کمپلکس های پلاتین و مکانیسم عمل آنها
- ۴۴ ۳-۹-۱ ظهور کمپلکس های پالادیوم
- ۴۶ ۱۰-۱ فرضیه ها و اهداف پایان نامه

فصل دوم: مواد و روش ها

- ۴۹ ۱-۲ مواد، وسایل و دستگاههای مورد نیاز
- ۴۹ ۱-۱-۲ مواد مورد نیاز
- ۵۰ ۲-۱-۲ وسایل مورد نیاز
- ۵۰ ۳-۱-۲ دستگاههای مورد نیاز
- ۵۱ ۲-۲ کشت سلول
- ۵۱ ۳-۲ شمارش سلولی
- ۵۳ ۴-۲ پاساژ سلول ها

- ۵-۲ ذخیره سلول ها برای مدت طولانی ۵۳
- ۶-۲ ذوب نمودن سلولهای منجمد شده ۵۴
- ۷-۲ نحوه بررسی تأثیر زهر زنبور بر سلولهای MOLT-4 ۵۴
- ۸-۲ نحوه بررسی تأثیر کمپلکس پالادیوم بر سلولهای MOLT-4 ۵۵
- ۹-۲ نحوه بررسی تأثیر همزمان زهر زنبور و کمپلکس پالادیوم بر سلولهای MOLT-4 ۵۵
- ۱۰-۲ ارزیابی مورفولوژی سلولها توسط میکروسکوپ معکوس ۵۵
- ۱۱-۲ سنجش میزان بقاء سلولی با روش MTT ۵۶
- ۱۲-۲ ارزیابی آپوپتوز با استفاده از آزمون فلوسیتومتری ۵۷
- ۱۳-۲ اندازه گیری غلظت کل پروتئین (total protein concentration) به روش بردفورد ۵۹
- ۱۴-۲ بررسی میزان بیان کاسپاز ۳ با روش رنگ سنجی ۶۱
- ۱۵-۲ آنالیز آماری ۶۳

فصل سوم: نتایج

- ۱-۳ نتایج حاصل از آنالیز مورفولوژیک سلولهای MOLT-4 قبل و بعد از تیمار با زهر زنبور، کمپلکس پالادیوم به صورت جداگانه و توأم ۶۵
- ۲-۳ نتایج حاصل از بررسی میزان بقاء سلولی در رده سلولی MOLT-4 تحت تأثیر زهر زنبور با استفاده از روش MTT ۶۷
- ۳-۳ نتایج حاصل از بررسی میزان بقاء سلولی در رده سلولی MOLT-4 تحت تأثیر کمپلکس پالادیوم با استفاده از روش MTT ۶۹
- ۴-۳ نتایج حاصل از اثر هم افزایی زهر زنبور و کمپلکس پالادیوم بر میزان بقاء سلولهای MOLT-4 با استفاده از روش MTT ۷۱
- ۵-۳ نتایج حاصل از بررسی نوع مرگ سلولی القاء شده توسط زهر زنبور و کمپلکس پالادیوم و هر دوی این ترکیبات به صورت همزمان در رده سلولی MOLT-4 با استفاده از روش فلوسیتومتری ۷۲
- ۶-۳ نتایج به دست آمده از بررسی محتوای غلظت کل پروتئین موجود در عصاره سیتوزولی سلولهای تیمار شده و تیمار نشده ۷۳

۷-۳ نتایج حاصل از بررسی میزان بیان کاسپاز ۳ در سلولهای MOLT-4 پس از تیمار با زهر زنبور، کمپلکس پالادیوم و هر دو این ترکیبات به صورت همزمان بر اساس روش رنگ سنجی ۷۴

فصل چهارم: بحث و نتیجه‌گیری

۱-۴ بحث و تفسیر ۷۸

۲-۴ نتیجه‌گیری کلی ۸۵

۳-۴ پیشنهادات ۸۶

فصل پنجم: منابع

منابع انگلیسی ۷۷

منبع فارسی ۹۶

فصل اول

مقدمه

۱-۱ سرطان

سرطان بعنوان یک مشکل جهانی و دومین عامل مرگ و میر انسانی در کشورهای توسعه یافته است. خود کفا بودن در تکثیر سلولی، عدم حساسیت به سیگنالهای مهار کننده رشد، طفره رفتن از مرگ سلولی برنامه ریزی شده، عدم محدودیت در توانایی تکثیر، وقوع آنژیوژنز، تهاجم بافتی و متاستاز از جمله تغییرات فیزیولوژیکی می‌باشند که تقریباً در تمامی انواع تومورهای انسانی یافت می‌شوند. تفاوت‌های ژنتیکی بیشمار و تغییرات اپی‌ژنتیکی که در سرطان رخ می‌دهند توضیحی از طبیعت ناهمگن سرطان و پیچیده بودن درمان آن می‌باشد (Hanahan & Weinberg 2000). استفاده از شیمی درمانی بعنوان یکی از روشهای متداول در درمان سرطان به بیش از پنجاه سال پیش بر می‌گردد. مشاهده اثرات گاز خردل سولفوری استفاده شده در طی جنگ جهانی اول بر روی بافتهایی مانند مغز استخوان و بافت‌های لنفوئیدی نظر دانشمندان را به استفاده از مواد شیمیایی در درمان سرطان معطوف ساخت. مشخص شده است که عوامل ضدتوموری قادر به برانگیختن یکسری از پاسخ‌هایی می‌باشند که تکثیر و تمایز را در سلولهای توموری تحت تأثیر قرار می‌دهند (Colvin 1999). آپوپتوز بعنوان یکی از انواع مرگ برنامه ریزی شده از جمله این پاسخ‌ها است که جنبه‌های مختلف آن نیز به خوبی مورد بررسی قرار گرفته است.

۱-۱-۱ لوکمی لنفوبلاستی حاد سلول T (T-ALL)

T-ALL یک اختلال نئوپلاستیک از لنفوبلاستهای متعهد شده به سلول T می‌باشد که ۱۵٪ و ۲۵٪ از لوکمی لنفوبلاستی حاد (ALL) را به ترتیب در کودکان و بزرگسالان شامل می‌شود (Graux et al., 2006). مبتلایان به T-ALL دارای علائمی همچون افزایش تعداد لوکوسیتها (hyperleukocytosis)، وجود توده‌های صفاقی و بیماری‌های مرتبط با سیستم عصب مرکزی می‌باشند (Tosello & Ferrando, 2009). یکی از برجسته ترین ناهنجاری-

های ژنتیکی شناخته شده در مبتلایان به T-ALL وجود جهش‌های فعال در مولکول Notch-1 می‌باشد به طوری که این ناهنجاری در بیش از ۵۰٪ از مبتلایان به این نوع لوکمی شناسایی شده است (Weng et al., 2006). از طرف دیگر بازآرایی‌های ساختاری در ژنوم نیز، یکی دیگر از دلایل وقوع این نوع لوکمی می‌باشند. به‌طور مثال در طی تکوین سلول T و زمانی که نوترکیبی V(D)J یا سوماتیک (V(D)J = somatic recombination) recombination می‌پیوندد چندین ژن دیگر نیز از نظر رونویسی فعال می‌باشند و ساختار کروماتینی آنها بصورت باز است. این ژنها نسبت به عملکرد آنزیمهای ریکامبیناز حساس می‌باشند و ممکن است در اثر نوترکیبی نابجا، ژنهای کد کننده برخی از فاکتورهای رونویسی در کنار پروموتورها و یا enhancers ژنهای کد کننده رسپتورهای سلول T (T-cell receptors=TCRs) قرار گیرند که این امر خود زمینه بیان نابجا این ژنها را در طی تکوین تیموسیتها و در نتیجه ابتلا به T-ALL را فراهم می‌کند. این جابه‌جایی‌ها که لوکوسهای TCR را درگیر می‌کنند در حدود ۳۵٪ از مبتلایان به این نوع لوکمی قابل تشخیص می‌باشند (Cauwelier et al., 2006). یکی دیگر از انواع بازآرایی‌ها (در اکثر موارد از نوع جا به‌جایی)، منجر به ایجاد ژن های فیوز شده می‌گردد. زمانی که دو ژن با یکدیگر فیوز می‌شوند، پروتئین شیمریک (chimeric protein) با خاصیت انکوژنیک را کد می‌کنند. بطور مثال -SIL TAL1 در حدود ۳۰-۹٪ از کودکان مبتلا به T-ALL و به نسبت کمتر در بالغین مبتلا به این لوکمی مشاهده می‌شود (Asnafi et al., 2003).

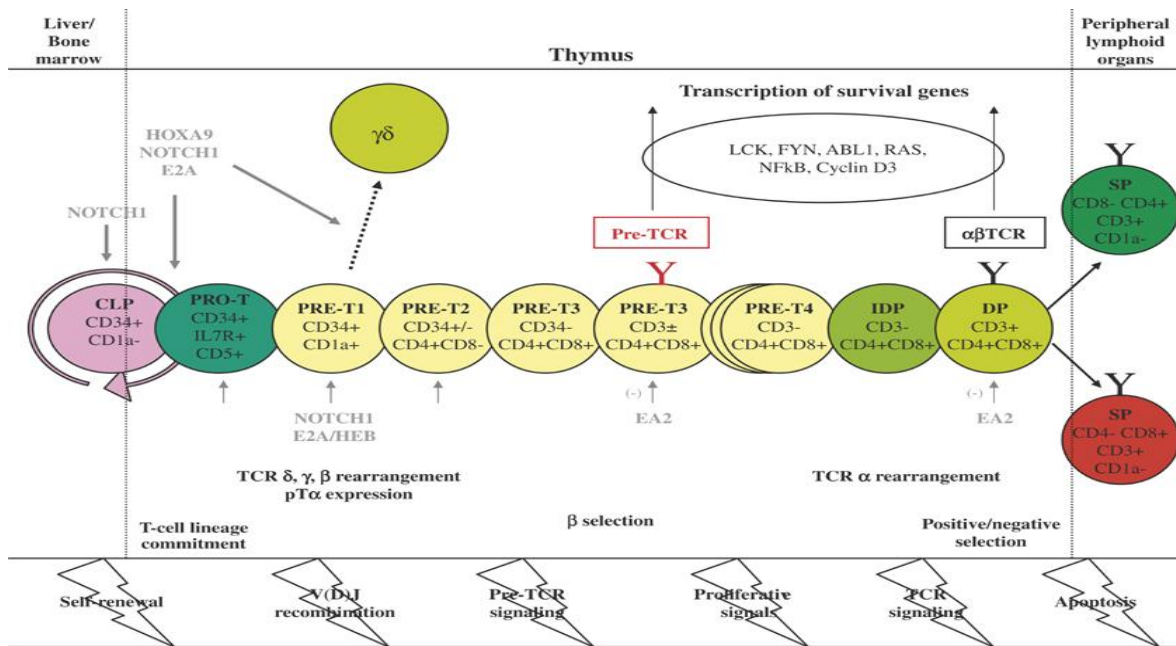
با توجه به اهمیت مولکول Notch-1 در تکوین سلول T و در بیماری‌زایی این نوع لوکمی پس از اشاره مختصر به نحوه تکوین سلول T، بصورت اختصاصی به بررسی این فاکتور و تغییرات آن در T-ALL می‌پردازیم.

۲-۱ مراحل بلوغ سلولهای T

لنفوسیت‌های T تنها نوع سلولهای خونی می‌باشند که مراحل بلوغ و تکوین خود را در تیموس سپری می‌کنند. لنفوسیت‌های B و T از یک سلول پیشساز مشترک (common lymphoid progenitor=CLP) در مغز استخوان منشأ می‌گیرند. تکوین سلول B در مغز استخوان ادامه می‌یابد در حالی که پیشسازان سلول T به تیموس مهاجرت کرده و در آنجا بالغ میشوند (Abbas et al., 1991).

بلوغ سلولهای T مشتمل بر سلسله‌مراحل است و هر مرحله با الگوی خاصی از بیان TCR و کمک‌گیرنده‌های CD4 و CD8 همراه است. نا بالغترین تیموسیت‌های قشری که به تازگی از مغز استخوان فرد بالغ و یا کبد جنین مهاجرت نموده‌اند مولکولهای TCR، CD4، CD8 و CD3 را بیان نمی‌کنند. این سلولها به علت عدم بیان CD4، CD8 تیموسیت‌های دو گانه منفی (double negative thymocyte) نامیده می‌شوند. در واقع این سلولها در مرحله pro-T از بلوغ سلول قرار دارند (Rolink et al., 2006). مرحله بعدی بلوغ سلول T مرحله pre-T است. در این مرحله جایگاه‌های ژنی مربوط به $TCR\gamma$ ، $TCR\beta$ و $TCR\delta$ متحمل نوترکیبی سوماتیک می‌شوند (Carrasco et al., 2002). گیرنده‌های آنتی‌ژنی بسیار متنوع سلولهای T توسط ژنهایی کد می‌شوند که در اثر نوترکیبی سوماتیک از تعداد محدودی قطعات ژنی تشکیل می‌شوند. در سلولهای در حال تکوینی که قرار است $\alpha\beta TCR$ را بیان کنند، جایگاه ژنی زنجیره β قبل از جایگاه ژنی زنجیره α متحمل نوترکیبی می‌شود. با ترجمه mRNA بالغ زنجیره β ، پلی پپتید زنجیره β ساخته می‌شود. زنجیره β به زنجیره $Pre-T\alpha$ که نامتغیر است متصل می‌شود تا گیرنده Pre-T ایجاد شود. این گیرنده سیگنالهایی را به سلول انتقال می‌دهد که سبب القاء بیان CD4 و CD8 و تکثیر بیشتر تیموسیت‌های نابالغ می‌شوند. تیموسیتها در مرحله بعدی بلوغ CD4 و CD8 را بیان می‌کنند و به تیموسیت‌های دو گانه مثبت (double positive thymocytes) تبدیل می‌شوند. در این مرحله از

بلوغ سلول T جایگاه α متحمل نوترکیبی سوماتیک گشته و پس از این رویداد، پلی پپتید زنجیره α ساخته می‌شود و مقادیر کمی TCR بر روی سلول بیان می‌گردد (Wiest et al., 2006). سلولهای دوگانه مثبت به دلیل بیان TCR کامل قدرت پاسخگویی به آنتی‌ژن را دارند و متحمل گزینش مثبت و منفی (positive and negative selection) می‌شوند. فرآیندهای گزینشی سبب بلوغ تیموسیت‌های دو گانه مثبت بیان کننده TCR و شکل‌گیری گنجینه سلول T می‌شوند. گنجینه سلول T به نحوی شکل می‌گیرد که اولاً محدود به MHC خودی است و ثانیاً نسبت به اجزاء خودی تحمل دارد. تیموسیت‌های دو گانه مثبت زمانی که برای اولین بار - TCRs $\alpha\beta$ را بیان می‌کنند، با پپتیدهای خودی عرضه شده با مولکولهای MHC خودی مواجه می‌شوند. گزینش مثبت فرآیندی است که در آن تیموسیت‌هایی که TCR آنها با شدت اتصالی پایینی به کمپلکسهای پپتید خودی-MHC خودی متصل می‌شوند وادار به ادامه حیات می‌شوند در حالی که تیموسیت‌هایی که این کمپلکس را شناسایی نمی‌کنند از بین می‌روند. این فرآیند موجب می‌شود که سلولهای T بالغ محدود به MHC خودی باشند. گزینش منفی فرآیندی است که در جریان آن تیموسیت‌هایی که گیرنده‌های آنتی‌ژنی آنها با قدرت اتصالی زیاد به آنتی‌ژنهای پپتیدی همراه مولکولهای MHC خودی اتصال می‌یابند از بین می‌روند این فرآیند سبب حذف تیموسیت‌هایی می‌شود که علیه آنتی‌ژنهای فراگیر خودی به شدت واکنش نشان می‌دهند. سلولهایی که فرآیندهای گزینشی را با موفقیت پشت سر می‌گذارند به بلوغ خود ادامه می‌دهند و به سلولهای CD4⁺ و یا CD8⁺ تبدیل می‌شوند که این سلولها، تیموسیت‌های یگانه مثبت (single positive thymocyte) می‌شوند (Boehmer & Fehling 1997; Graux et al., 2006). سلولهای یگانه مثبت سپس تیموس را ترک نموده و وارد بافت‌های لنفوئیدی محیطی می‌گردند (شکل ۱-۱) (Graux et al., 2006).

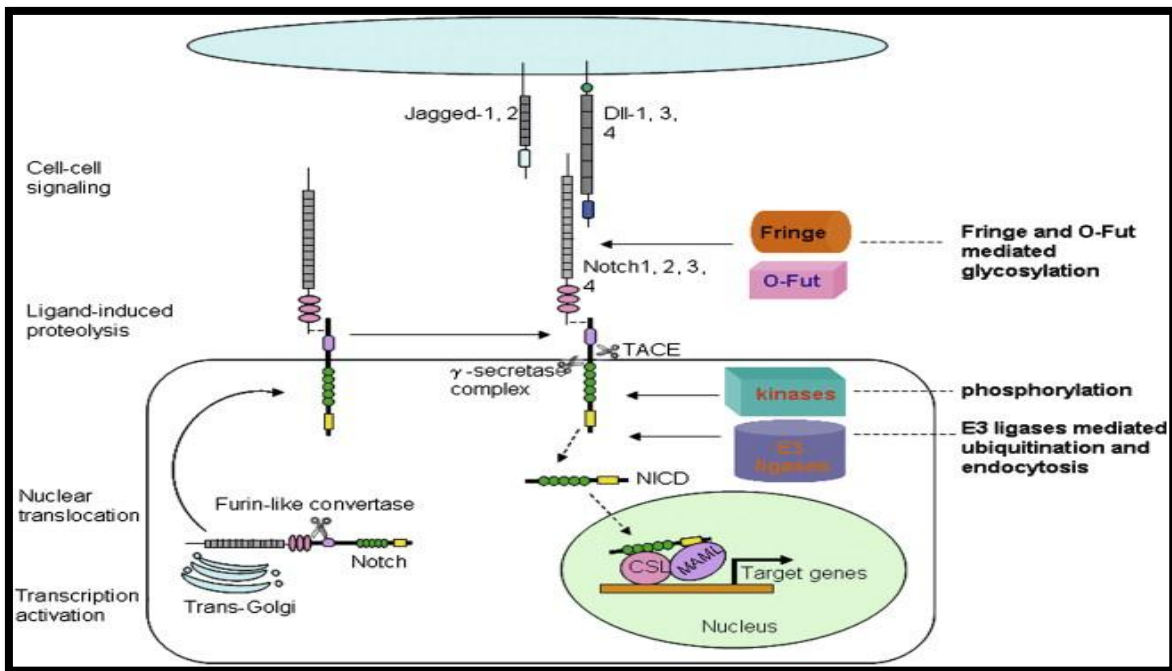

شکل ۱-۱) تصویر شماتیک از مراحل مختلف تکوین سلول T در تیموس. این مراحل به ترتیب شامل مهاجرت CLP از کبد جنینی و یا مغز استخوان فرد بالغ به تیموس، مرحله Pro-T (دوگانه منفی) (که در این مرحله مولکولهای TCR، CD3، CD4 و CD8 بیان نمی‌شوند)، مرحله Pre-T (که بازآرایی δ ، γ ، β و بیان Pre-T α را در بر می‌گیرد)، مرحله دو گانه مثبت (که بازآرایی TCR α ، گزینش مثبت و گزینش منفی را در بر می‌گیرد)، مرحله یگانه مثبت و مهاجرت سلول‌های یگانه مثبت به بافت‌های لنفوئیدی محیطی می‌باشند (Graux et al., 2006).

۳-۱ سیگنالینگ نرمال Notch

Notch. و همولوگهای آن در مهره داران به عنوان رسپتورهایی در مسیرهای انتقال سیگنال عمل می‌کنند که بسیاری از جنبه‌های تکوینی و هومئوستازی بافتی را کنترل می‌نمایند. پستانداران دارای چهار رسپتور Notch (Notch1-4) و پنج لیگاند مربوط به این رسپتور به نام-های 1, 2, Jagged1 (همولوگ Serrate در دروزوفیلا) و 3, 4, Delta (همولوگهای Delta در دروزوفیلا) می‌باشند. این رسپتورها در بسیاری از انواع سلولها بیان می‌شوند و در بسیاری از فرآیندهای تمایزی و تصمیم‌گیری‌های دودمانی در طی تکوین جنینی، همچنین در

فرآیند خود نوسازی (self-renewing) در بالغین، تمایز سلولی و حفظ حالت بنیادی سلول درگیر می باشند (Greenwald, 1998). Notch1 یک رسپتور عرض غشایی است که دارای زیر واحدهای خارج سلولی، عرض غشایی و داخل سلولی می باشد. زیر واحد خارج سلولی آن از دومینهای مختلفی از جمله دومین دایمری شدن (heterodimerization domain =HD) تشکیل شده است. زیر واحد داخل سلولی آن نیز دارای دومین های مختلفی از جمله دومین PEST می باشد که turnover. دومین داخل سلولی مولکول Notch (intracellular Notch domain=ICND) را تنظیم می کند (Tosello & Ferrando, 2009). برهمکنش بین لیگاند و رسپتور یک تغییر در شکل سه بعدی رسپتورهای Notch ایجاد می کند که منجر به کلیواژ پروتئولیتیک این رسپتورها می گردد. اولین کلیواژ بوسیله متالوپروتئیناز ADAM در دومین خارج سلولی بوقوع می پیوندد (Mumm et al., 2000) که این کلیواژ رسپتور Notch را برای وقوع دومین کلیواژ که بوسیله γ -سکرتاز (γ -secretase) در زیر واحد عرض غشایی بوقوع می پیوندد حساس می سازد (Schroeter et al., 1998). به دنبال این دو کلیواژ NICD به سیتوپلاسم آزاد شده و وارد هسته می گردد تا در آنجا با همکاری CSL رونویسی ژنهای هدف خود را فعال نماید (شکل ۱-۲) (Yin et al., 2010).

شکل ۱-۲) تصویر شماتیک از آبشار سیگنالینگ Notch. رسپتورهای Notch پروتئین‌های عرض غشایی تک عبوری هستند که توسط لیگندهای متصل به غشاء خانواده‌های Jagged و Delta-like می‌گردند. پس از هضم بواسطه Furin، Notch در دستگاه گلژی، این مولکول به غشاء پلاسمایی منتقل شده و یک رسپتور هتروداایمر بالغ را در سطح غشاء تشکیل می‌دهد. برهمکنش این رسپتور با لیگاند هایش منجر به انجام دو کلیواژ پروتئولیتیکی در این رسپتور و آزاد شدن NICD از غشاء می‌گردد. در نهایت NICD وارد هسته شده تا در آنجا با همکاری CSL رونویسی ژنهای هدف خود را فعال نماید (Yin et al., 2010).

۱-۳-۱ نقش سیگنالینگ Notch در مسیر تکوین لنفوسیت T

سیگنالینگ Notch وظایف مهمی را در مسیر تکوین سلول T به عهده دارد. مطالعات نشان می‌دهند که بیان Notch-1 در سلولهای بنیادی مغز استخوان منجر به پیشبرد مراحل تکوین سلول T در خارج از تیموس گشته و عدم بیان این مولکول توقف تکوین سلول T در مرحله پروژنیاتورهای اولیه را موجب می‌شود (Macdonald et al., 2001). عملکرد اساسی مولکول

Notch-1 در تخصص یافتگی سرنوشت سلول T از جنبه‌هایی است که به بهترین نحو مورد بررسی قرار گرفته است. در غیاب رسپتور Notch-1 پروژنیوتورهای که از مغز استخوان به تیموس وارد شده‌اند به سلول B تکوین می‌یابند. این یافته نشان می‌دهد که این رسپتور، پروژنیوتورهای لنفوئیدی اولیه را برای تکوین یافتن به دودمان سلول T آموزش می‌دهد. به عبارت دیگر این سیگنالینگ یک فاکتور لازم و کافی برای متعهد شدن به دودمان سلول T است (Radtke et al., 2004). پس از متعهد شدن به دودمان سلول T، دومین تصمیم‌گیری در مورد سرنوشت سلولی که پروژنیوتورهای تیموسی اولیه با آن مواجه می‌شوند این است که به سمت $\beta\alpha$ تمایز یابند یا (Macdonald et al., 2001). $\delta\gamma$ برخی مطالعات نشان می‌دهند که سیگنالینگ Notch-1 منجر به شروع تکوین $\beta\alpha$ می‌گردد. سیگنالینگ Notch-1 عملکرد دوگانه‌ای در طی تکوین سلول $\beta\alpha$ دارد که با بازآرایی سوماتیک و حذف تیموسیت‌هایی که قادر به تشکیل TCR عملکردی نمی‌باشند مرتبط می‌باشد (Newton et al., 2000; Wolfer et al., 2002). از طرف دیگر Notch-3 در تمایز سلول T کمکی دخیل می‌باشد. پس از تحریک آنتی‌ژنی سلولهای $CD4^+T$ ، این سلولها به دوکلاس از سلولهای T کمکی (TH_1 و TH_2) که بوسیله الگوی سایتوکاینیشان مشخص می‌شوند، تمایز می‌یابند. سیگنالینگ Notch3 از طریق Delta1 سلولهای $CD4^+T$ را به سمت فنوتیپ TH_1 سوق می‌دهد (Maekawa et al., 2003).

۱-۳-۲ Notch-1 و T-ALL

اولین همولوگ Notch دروزوفیلا در پستانداران، در انسان‌هایی که از T-ALL رنج می‌بردند شناسایی شد. در نتیجه جابه‌جایی کروموزومی (q34;q34.3) (7;9) که C ترمینال رسپتور Notch-1 را در کنار لوکوس $TCR\beta$ قرار می‌دهد، یک پروتئین شیمریک بیان می‌گردد که منجر به بروز T-ALL می‌شود. اما این نوع جابه‌جایی تنها در حدود ۱٪ از مبتلایان به T-